ARH PT-1975

LAULUD

RAKVERE LINNA VABATAHTLIKU TULETÕRJE ÜHINGU

60. AASTAPÄEVA JUMALATEENISTUSEL

RAKVERE KIRIKUS 21. AUGUSTIL 1937. A.

I.

ALGUSLAUL.

Viisil: P. 96.

Taevane kuningas, Issand, kes ilmamaad juhid, Sina, kes elu ja armastust kõigile kingid — Sulle mu laul Heliseb rõõmul ja aul: Suur on, oh Jumal, Su heldus!

Kuidas küll aegade lainetest läbi meid kannad, Hällist küll hauani rohkesti armu siin annad! Varjad meid veel — Võitluses, lainete teel, Viid koidulastena võidul'!

Sind kõigeväeline Isa, siin palume põrmus: Tee süda vabaks Su tões, tee kindlaks Su armus! Meid heldesti Tugevail tiivul Sa vii Taevaste tähiste raale!

V. l. II. V. Saksen.

ALGUSLITURGIA.

II.

PEALAUL.

Viisil: Sull', sull' Jehoova tahan laulda. P. 152.

Jehoova, oma vägev käsi Nüüd õnnistades välja siruta, Oh nägemata vaimuvägi, Me linna kata oma tiivaga, Et ta ei langeks tuleleekides Ja kindlalt seisaks kõuemarudes!

Siis aita, et me linnas elaks Vaim, mis Su püha meele järele, Et Sinu elav sõna kõlaks Me südametes ikka rohkeste, Ja tule ise vaimutulega Ka meie kodudesse elama!

Kui asjata küll meie vaevad, Mis elus näeme ilma Sinuta, Kõik meie tööd siin tolmu läevad, Kui ülevalt nad õnnistust ei saa. Ei kesta kaua selle maja õnn, Mis liiva peale ehitatud on.

JUTLUS: õp. B. Ederberg.

Tartu Ülikooli Raamatukogu ARHIIV
6 5771 0880

III.

KANTSLISALM.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle P. 141.

Sa, Issand, üksi linna hoiad, Et tal ei juhtu õnnetust, Su kaitse all on tema kojad, Et pole karta ahastust: Kui Sa ei valva vahiga, Kõik tema hool on asjata!

IV.

SURMA LÄBI LAHKUNUD VENDADE MÄLESTAMINE.

Viisil: Jeesus, surma äravõitja. P. 300.

Inimene on kui rohi, Mis siin ehib hommikut, õhtul on ta ase tühi, Kust ta ära kadunud; Kadunud kui voolas vesi, Kadund, kuna surma käsi Võttis rohtu lõigata Tema õitsva õiega.

Issand, meie eluase Oled Sina alati, Üle kõige kaduvuse Aitad põlvest põlveni; Käime siin ka surmarada, Sa meid võtad rõõmustada, Sul on lastest lahke meel, Aitad neid ka ristiteel.

V. l. II. Tundmata autor.

V.

PALVELAUL.

Viisil: Armas Jeesus armastaja. 294.

Vennad, vendi armastagem, Truid teine teisele: Armastust nii tunnistagem, Et ka elu jätame! Nii on ta meid armastanud, Kui ta suri meie eest; See on teda kurvastanud, Kes ei hooli armu tööst.

Armastuse uue käsu Jätsid, Jeesus, jüngritel': Oh sest käsust saada kasu Leigetel'gi liikmetel'! Süüta armutuld, et pime Kaob ära südamest; Ühest kännust võsusime, Seiskem ka üksteise eest!

PALVE.

VI.

LÕPULITURGIA.

Viisil: Eks mu kohus tänu teha P. 339.

Tänu, kiitus on me huultel, Tänu tõuseb südamest, Tänu kõlab taeva tuultel Ülespoole igavest'. Isa, kes Sa ilma kannad, Kes Sa juhid eluteed, Meie ümber müüri teed, Meile oma armu annad: Sulle, Isa, igavest', Tänu, kiitus südamest!

Hirmsal aegadel kõik nägid Sinu Isa armunõu, Kuidas tugevaks Sa tegid Meie väikse rahva jõu: Päästsid ära linna, rahva, Päästsid ära kodumaa, Mis näis ära kaduma. Sinu vägi oli vahva! Sulle, Isa, igavest', Tänu, kiitus südamest!

V. l. II. G. Kiviste.

Ühistrükikoda Rakveres